

РЕШЕНИЕ
№ 138
гр. Перник, 13 февруари 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на тридесет и първи януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията АД № 1351 по описа за 2013г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на С.Н.И.,*** срещу решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 3985 на МКВП при МС. С обжалвания акт е отказано подпомагане на жалбоподателката за собствения ѝ недвижим имот по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера, определен съгласно експертната оценка на лицензирания оценител на недвижими имоти и инженер конструктор. В съдебно заседание жалбата се поддържа и се иска уважаването ѝ.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/ чрез процесуалния си представител в писмено становище прави възражение за недопустимост на оспорването, а в хода по същество пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице, което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателката е подала жалбата си в 14 дневен срок от уведомяването ѝ с писмо изх. № 13/Д-3115 от 29.03.2013г., видно от приложено по делото известие за доставяне. В този смисъл е спазен законовия срок относим към допустимостта на производството.

Наред с горното е необходимо жалбата да е подадена срещу годин за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В

това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуправителствена комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т. 3985 от Приложение № 2, т. 5, към протокол № 1 от 11.02.2013г., волеизявление е безспорно, че се засягат по неблагоприятен начин правата и законните интереси на жалбоподателя. С оглед на това състава приема, че е налице годин предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи отказ на МКВП към МС формиран по т. 3985, на приложение № 2, към т. 5 на Протокол № 1/11.02.2013 г., с който на жалбоподателката е отказана възстановителна помощ, за нанесени щети на собственият ѝ имот, представляващ жилищна сграда наоѓаща се в ***. Негативният ефект от отказа рефлектира в правната сфера на жалбоподателката, поради което за нея е налице правен интерес от оспорването.

Изпълнени са всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

По същество: С молба вх. № 109 от 29.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на общ. Перник и издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че сградата е годна за обитаване и е препоръчала частичен ремонт на засегнати от земетресението части от сградата. Нанесените щети от земетресението са оценени в размер на 1220лв..

Кмета на Община Перник е изпратил необходимите документи до МКВП при МС за произнасяне, ведно с протокола на комисията за начина на подпомагане. Предложението на общинската комисия е за отпускане на възстановителна помощ в размера определен от експертите. Искането е разгледано на заседание на МСВП към МС, проведено на 11.02.2013г.. Формиран е отказ по т. 3985, касаещ жалбоподателката. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че

възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и за леки вреди, които не засягат конструкцията на сградата. Доклада е приет от МКВП при МС.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 3985 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателката възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”, а по отношение на жалбоподателката е вписано, че отказът е на основание чл. 29, ал. 3 от правилника.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за неоснователна. Правните изводи са следните:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл. 2, ал. 5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл. 6, ал. 1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Отказът по т. 3985, на приложение № 2, към т. 5 на протокол № 1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Актът, е в писмена форма. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което се приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма.

По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско правоотношение. Общината не е разпоредител на държавни средства, а играе ролята на посредник и връзка между пострадалите граждани и съответните институции от Централната власт, които разпределят бюджетни средства в помощ на пострадалите по предварително одобрени критерии и процедури, съгласно действащата нормативна уредба в Република България. Такива критерии са одобрени от МКВП при МС.

Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника” така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и са отразени в списък към него. Особено съществен момент е, подходът при бедствени ситуации да е един и същ по отношение на всички пострадали лица. Безспорно природното бедствие завари всички държавни институции неподготвени и крайно изненадани. В цялото производство по предоставяне на средства за възстановяване оценителите са най-слабото звено, защото всеки един от тях е работил по различна методика на оценяване и при едни и същи вреди дори по една и съща сграда оценките са различни. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда и като неоспорени от страните същите се ценят. По делото е наличен протокол за установяване на щети и експертна оценка и преценени в съвкупност и поотделно те мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата. Описаните в молбата на С.И.*** щети, подадена непосредствено след земетресението и въз основа на която е започнало производството, кореспондират със заключението на комисията, определена от кмета на Община Перник, в състав конструктор и лицензиран оценител, която след оглед на жилището е изготвила протокол, в който е отразила, че щетите са: паднали комини, счупени и разместени керемиди, напукана и паднала на места външна и вътрешна мазилка. Заключението на експертите е, че няма съмнения в устойчивостта на сградата, но е необходим частичен ремонт при който следва да се обработят фугите, да се подмажат стени, да се възстановят комини и да се подменят керемиди и капаци. Въз основа на констатациите на експертите се налага извода, че отстраняването на посочените в протокола на комисията щети, представляват подобряване и поддържане в изправност на сградата, т.е. отстраняването на щетите, причинени от земетресението, представлява текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ДР на ЗУТ и поради това за отстраняването им възстановителна помощ не се предоставя – чл. 29, ал. 3 ПОД на МКВП. То следователно акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника, така както е приел и административния орган.

На следващо място и при дадени указания, както и като взе предвид доказателствената тежест в процеса носеща се от жалбоподателката следва да се приеме, че помощта е поискана за извършването на текущ ремонт, а както бе споменато по-горе за такъв вид дейности не се предоставя възстановителна помощ. Не се ангажират релевантни за изхода на спора доказателства, които да се

противопоставят на наличните събрани в хода на административното производство и евентуално да доведат до друг правен резултат. При това положение се приема, че акта е постановен в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП, забраняваща предоставянето на възстановителна помощ за текущ ремонт, с оглед на което оспорването ще се отхвърли като недоказано.

Следва да се отбележи, че в жалбата до съда жалбоподателката е посочила й вреди, които не са включени в заключението на експертите. Изследването им е извън предмета на настоящия спор доколкото в случая се оспорва отказ да ѝ се предостави възстановителна помощ в размер на 1220лв. за вреди описани в експертното заключение и кореспондиращи с подадената от нея молба непосредствено след труса от 22.05.2012г.. На следващо място установяването на допълнително посочени вреди, без за тях да е проведено специфичното административно производство, което да е финализирано с искане на Кмета на общината и да е постановен акт подлежащ на съдебен контрол е процесуално недопустимо.

Оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели е законосъобразен. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноски, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на С.Н.И.,*** срещу решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 3985 на МКВП при МС.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/